

Висшето училище нѣма нито една научна звѣзда отъ първа величина, а има не малко такива, които не сж никакви величини. И понеже всеки вече по навикъ, сравнява софийското Висше училище и неговитѣ професори съ петербургски и вѣнски и берлински и дори парижки професори и университети, то не е мъчно да се отгатне, какъвъ може да бѣде резултатътъ на такива и неволни и несъзнавани сравнявания...

Не е обаче само професорскиятъ персоналъ на Училището, не сж само прѣдставителитѣ на науката въ него и носителитѣ на отговорността за неговото процвѣтяване, които не задоволяватъ „външния“ свѣтъ: макаръ и отъ други родъ, но до нѣкъдѣ отъ подобенъ характеръ сж и отношенията, които съществуватъ между неговитѣ възпитанници и обществото: и тия послѣднитѣ не се ползватъ съ добро име. Първата и може би най-главна причина за това се крие въ постоянно сравняване на „вишестѣ“ съ възпитанници на чужди университети. Дѣйствително, и на най-добритѣ възпитанници на Висшето училище липсватъ извѣстни външни — и вътрѣшни — качества, които ще намѣрите у повечето (инакъ въ всеко отношение посредствени) възпитанници на чужди висши училища. Допускаме, че и тукъ, както винаги при подобни съпоставяния на еднакви нагледъ явления, ще има и неточности въ самото съпоставяне и неясности въ исканията. Поне всички обстоятелства, потрѣбни за едно щогодѣ точно и логически-оправдано сравняване, въ случая липсватъ, и всички психологически условия за грѣшки и самоизмами сж на лице. Така